

en Lov som denne ført igennem her i Landet, og det dernæst bliver bekendt i England — gennem engelske Blade og gennem Omsætningen — at vi have et saadant Mærke, og at dette Mærke yder Garanti for, at det virkelig er det danske Produkt, der udbydes, saa vil det ikke være ret længe, inden den formentlige Modstand fra Københavnske Smørhandlers Side vil blive fuldstændig overvunden. Jeg vil her tilføje, at Forslaget paa ingen Maade tilsigter at forulempe den legitime Transithandel. Enhver respektabel og hæderlig Smørhandler og Smøreksportør kan fortsætte saa uhindret som hidtil sin Smørforretning; det er kun de Smørhandlere, hvis Forretning ikke er saa ganske legitim, der ville blive geneværet af Forslaget; men vi have jo ingen Grund til særlig at beskytte saadanne Folk. — Jeg vil med disse saa Bemærkninger anbefale Forslaget og i øvrigt afvente, hvad man kan indvende derimod, inden jeg udtaler mig yderligere.

Leth: Det er sikkert en Fordel ved det foreliggende Lovforslag, at det er fakultativt, saaledes som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtaler det; thi derved vil det jo være muligt at prøve sig frem, om den Tanke skulde lykkes, eller om der muligvis maatte vise sig Hindringer for at opnaa ved denne Foranstaltning for det danske Smør de Fordele, som ere tilsigtede ved det foreliggende Forslag. For saa vidt den ærede Ordfører for Forslagsstillerne antydede, at han og hans Medforslagsstillere vilde kunne gaa med til mere obligatoriske Bestemmelser i den Retning, saa tror jeg dog, at man foreløbig ikke bør gaa dertil, men at det vil være rigtigt at indskrænke sig til kun at gøre Loven fakultativ for paa den Maade at prøve, hvorledes en saadan Foranstaltning virker, uden at man behøver at binde nogen til at følge den, dersom Virkningen ikke svare til Forventningen. — Jeg skal med Hensyn til de enkelte Paragraffer i Loven tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. I § 1 og i øvrigt i en Række følgende Paragraffer forekommer Udtrykket „Justager“. At der nu ikke ved „Justager“ skal forstås saadanne Beholdere, som ere laavede af Blik, og hvori hermetisk tillukket Smør forsendes, det forstaar sig af sig selv, da Nationalmærket paa-tænkes indbrændt paa Siden af Justagerne, hvad jo ikke vil kunne ske ved Blikjustager; men jeg tror dog, det vilde være heldigt nærmere at betegne, hvad der skal forstås ved Justager. Men har sikkert nærmest tænkt paa Dritler, Fjerdinge og Ottinger og den Slags Beholdere, hvori man plejer at op-

bevare, sælge og forhandle Smør, men det turde dog være rigtigt, forekommer det mig, nærmere at bestemme, hvad der skal forstås ved Begrebet „Justager.“ Det kan være et Spørgsmaal — saaledes som Sagen i det mindste stiller sig for mig — der kan fremkomme, naar en Sag maaske kommer for Domstolene, om f. Eks. en lille Smørbatte af Træ ogsaa kan kaldes en Justage. Med Hensyn til, at Loven kun er fakultativ, saaledes at enhver, der vil benytte sig af Loven og i øvrigt er berettiget dertil, kan benytte dette Nationalmærke, men ogsaa kan lade det være, om han synes, er jeg standset ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 4. Jeg ved ikke, om det har været Meningen, at den Bestemmelse, som staar i § 4, ikke ogsaa skal være fakultativ, eller om det har været Meningen at ville udtrykke, at det er dem, der benytte Nationalmærket, der skulle være forpligtede til at føre de Bøger, som omtales i § 4. Saaledes som § 4 lyder nu, kan jeg ikke forstaa den anderledes, og jeg tror ikke, den kan læses anderledes, end at enhver, som handler med Smør i Justager, hvad enten han benytter Nationalmærket eller ikke, skal være forpligtet til at føre de Bøger, som staa omtalt i § 4, Bøger, af hvilke det skal fremgaa, fra hvem han har modtaget sit Smør, og til hvem det af ham er solgt eller overdraget til Forhandling. Det skulde glæde mig af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne at erfare, om det har været Meningen at gøre Førelsen af disse Bøger obligatorisk for enhver, som handler med Smør, ogsaa for den, som ikke benytter Nationalmærket. Dersom dette skulde være Meningen, saa tror jeg, at det vil kunne forarsage nogle praktiske Vanstieligheder. Saavidt jeg har kunnet erfare — og jeg har forsøgt at underrette mig derom — sælge alle Høkere nu og da Smør i Justager; de kunne sælge en hel Drittel, Otting eller Fjerding uden at stifte den op. Men det vil vistnok være særdeles vanskeligt at paa-lægge en Høker at føre saadanne Bøger. Denne Bogføring skal jeg altsaa lade staa ved sit Værd, men skal dog foreløbig gøre opmærksom paa, at saaledes som § 4 er skrevet her i Lovforslaget maa den enten gaa noget videre, end det har været Forslagsstillernes Tanke, eller ogsaa gaar den vist videre, end det kan anses for praktisk anbefaleligt. De Høkere, som sælge Smør i Justager, kunne jo lade være at bruge Nationalmærket, saa ere de udenom det, naar de ikke ere pligtige til at føre Bøger. Men skulle de føre Bøger, dersom de overhovedet nogensinde sælge en Justage Smør, enten den er mærket med Nationalmærket eller ikke,